

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

Przy udziale Przedstawiciela Naczelnika (...) w T. J. P.

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 22 sierpnia 2017 r., 21 listopada 2017 r., 12 grudnia 2017 r., 9 marca 2018 r.

w sprawie

A. R. (1)

s. A. i A. z domu J., urodz. (...) w K., obywatelstwa rosyjskiego, nie karanego

oskarżonego o to, że:

Pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., we okresie od dnia 3 września 2015 roku do dnia 8 września 2016 roku, na automatach: H. S., typ v., nr (...) oraz H. S., typ v. nr (...), urządził w lokalu o nazwie i adresie: Sklep (...) ul. (...), (...)-(...) G., gry wbrew przepisom art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku poz. 471 ze zm.)

oraz

pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., w okresie od dnia 4 grudnia 2015 roku do dnia 4 października 2016 roku, na automatach: (...) B., typ bębnowy nr (...) oraz (...) M., typ bębnowy nr (...), urządził w lokalu o nazwie i adresie: Pub S., ul. (...), (...)-(...) T., gry wbrew przepisom art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 471 ze zm.)

tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 w zw. z art. 6 § 2 kksi w zw. z art. 9 § 3 kks

o r z e k a :

stosując na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. przepisy obowiązujące w brzmieniu do dnia 31 marca 2017 r.

1. Oskarżonego **A. R. (1)** uznaje za winnego tego, że, wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zajmując się jako prezes zarządu sprawami gospodarczymi (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., w okresie od dnia 3 września 2015 roku do dnia 8 września 2016 roku, urządził gry na automatach H. S., typ v., nr (...) oraz H. S., typ v. nr (...), w lokalu o nazwie i adresie: Sklep (...) ul. (...), (...)-(...) G. oraz w okresie od 4 grudnia 2015 r. do 4 października 2016 r. na automacie (...) M., typ bębnowy nr (...), w lokalu o nazwie i adresie: Pub S., ul. (...), (...)-(...) T., poza kasynem i bez koncesji, a więc wbrew przepisowi art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (t.j. z 2016 r. Dz. U. poz. 471), tj. przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. oraz art. 6 § 2 k.k.s. i za to, na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej z nich za równoważną kwocie 100 zł (stu) złotych.

2. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, wydatków postępowania którymi obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

W latach 2010-2011 automaty o nazwie H. (...) o nr (...) oraz nr (...), a także automaty o nazwie S. B. o nr (...) oraz (...) M. o nr (...) były przedmiotem badań M. S. (1).

dowód: kopie opinii (k. 1108-1117)

Dnia 3 września 2015 r. A. R. (2), prezes zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w G., na podstawie zawartej umowy najmu powierzchni, wstawił do lokalu przy ul. (...) w G. dwa automaty o nazwie H. (...) o nr (...) oraz nr (...).

dowód: kopia umowy (k. 5), kopia protokołu instalacji (k. 6), zeznania świadka J. B. (k. 1145v.- (...))

Dnia 8 września 2016 r. funkcjonariusze Służby Celnej przeprowadzili kontrolę w lokalu w G. przy ul. (...), w trakcie której ujawnili oni automaty o nazwie H. (...) o nr (...) oraz (...).

dowód: protokół kontroli (k. 2-4)

Gry na tych automatach miały charakter losowy, w przypadku których końcowy układ symboli na bębnach nie zależał od zręczności gracza. Spółka, której prezesem był A. R. (2), nie miała zezwolenia na prowadzenie działalności na tego typu automacie.

dowód: protokół kontroli (k. 2-4)

Dnia 4 grudnia 2015 r. A. R. (2), prezes zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w G., na podstawie zawartej umowy najmu powierzchni, wstawił do lokalu przy ul. (...) w T. dwa automaty o nazwie S. B. o nr (...) oraz (...) M. o nr (...).

dowód: kopia protokołu instalacji (k. 324), kopia umowy (k. 334)

Dnia 4 października 2016 r. funkcjonariusze Służby Celnej przeprowadzili kontrolę w lokalu w T. przy ul. (...), w trakcie której ujawnili oni automaty o nazwie S. B. o nr (...) oraz (...) M. o nr (...).

dowód: protokół kontroli (k. 312-314)

Gry na tych automatach miały charakter losowy, w przypadku których końcowy układ symboli na bębnach nie zależał od zręczności gracza. Spółka, której prezesem był A. R. (2), nie miała zezwolenia na prowadzenie działalności na tego typu automacie. Gry na automacie (...) B. nie przynosiły graczowi wygranej rzeczowej oraz pieniężnej, natomiast gry na automacie (...) M. przynosiły grającemu wygraną rzeczową w postaci dodania punktów umożliwiających dalszą grę.

dowód: protokół kontroli (k. 312-314)

A. R. (2) nie był do tej pory karany sądownie.

dowód: zapytanie o karalność (k. 1195)

Oskarżony **A. R. (2)**, składając wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów zabronionych (k. 300-301, k. 831-832). Oskarżony w swych wyjaśnieniach podał, że wedle znanych mu orzeczeń sądów i przepisów prawa nie powinien mieć postawionych zarzutów karnych. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Wiarygodność wyjaśnień oskarżonego podważały zeznania świadka **J. W.** (k. 1141), świadka **K. N.** (k. 1145v.), świadka **A. K.** (k. 1140v.), świadka **M. L.** (k. 1145v.), świadka **M. D.** (k. 1146v.), a także świadka **J. M.** (k. 1146v.). Zeznania tych świadków, którym sąd dał wiarę, dotyczyły głównie przebiegu i wyniku kontroli, a nie tego, czy oskarżony na prowadzenie swojej działalności musiał mieć zezwolenie stosownego organu. Wiarygodność wyjaśnień oskarżonego podważały także zeznania świadka **J. B.** (k. 1145v.- (...)) na okoliczność

podpisania umowy najmu powierzchni lokalu, wstawienia automatów do lokalu. Zeznania tego świadka znajdowały wsparcie w kopii umowy (k. 5), a także w kopii protokołu instalacji (k. 6). Sąd dał wiarę temu dokumentowi, a także innym dokumentom zgromadzonym w sprawie, gdyż z urzędu, a także na wniosek stron nie zakwestionowano ich autentyczności oraz prawdziwości. Wiarygodności wyjaśnień oskarżonego nie podważały natomiast zeznania świadka **M. R.** (k. 1146), gdyż nie miała ona wiedzy na temat sposobu funkcjonowania wstawionych automatów. Podobnie należało ocenić zeznania świadka **B. K.** (k. 1146v.- (...)) oraz zeznania świadka **M. W.** (k. 1472). Losowy charakter gier na trzech automatach wstawionych przez oskarżonego wynikał z treści protokołu kontroli (k. 2-4, k. 312-314). Sąd dał wiarę tym dokumentowi, a także innym dokumentom zgromadzonym w sprawie, gdyż z urzędu, a także na wniosek stron nie zakwestionowano ich autentyczności oraz prawdziwości. Losowy charakter gier prowadzonych na trzech automatach wstawionych przez oskarżonego wynikał także z zeznań świadka **J. W.**, świadka **K. N.**, świadka **A. K.**, świadka **M. L.**, świadka **M. D.**, a także świadka **J. M.**. Dokonując ustaleń w zakresie losowego charakteru gier prowadzonych na automatach sąd dał wiarę zeznaniom świadka **M. S. (1)** (k. 1169-1172) oraz zeznaniom świadka **M. S. (2)** (k. 1192-1193). Zeznania tych świadków odnosiły się jednak do funkcjonowania automatów w latach 2010-2011, kiedy dokonywali oni oględzin automatów i wydawali opinie w ich sprawie. Tym samym zeznania tych świadków były nieprzydatne do ustalenia losowego charakteru gier na automatach w latach 2015-2016.

A. R. (2) został oskarżony o to, że pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., we okresie od dnia 3 września 2015 roku do dnia 8 września 2016 roku, na automatach: H. S., typ v., nr (...) oraz H. S., typ v. nr (...), urządzał w lokalu o nazwie i adresie: Sklep (...) ul. (...), (...)-(...) G., gry wbrew przepisom art. 6 ust. 1, art. 14 ust.1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku poz. 471 ze zm.)

oraz

pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., w okresie od dnia 4 grudnia 2015 roku do dnia 4 października 2016 roku, na automatach: (...) B., typ bębnowy nr (...) oraz (...) M., typ bębnowy nr (...), urządzał w lokalu o nazwie i adresie: Pub S., ul. (...), (...)-(...) T., gry wbrew przepisom art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 471 ze zm.)

tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 w zw. z art. 6 § 2 kksi w zw. z art. 9 § 3 kks

Biorąc pod uwagę stan prawny obowiązujący w okresie zarzucanym w akcie oskarżenia, a więc od 3 września 2015 r. do 4 października 2016 r. sąd, stosując regułę przewidzianą w art. 2 § 2 k.k.s., ocenił zasadność zarzutu z punktu widzenia treści art. 107 § 1 k.k.s. oraz ustawy o grach hazardowych w brzmieniu obowiązujących w tym okresie. Z tego punktu widzenia należy wskazać, że odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe przewidziane w art. 107 § 1 k.k.s. podlegał ten, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządzał lub prowadził grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny. Zdaniem Sądu biorąc pod uwagę stan faktyczny ustalony w sprawie należało przyjąć, że oskarżony, wbrew przepisom ustawy, urządzał gry na trzech automatach wymienionych w akcie oskarżenia. Oskarżony **A. R. (2)** w swych wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie ulegało jednak wątpliwości. Wniosek ten wynikał w pierwszej kolejności z treści umów najmu powierzchni użytkowej lokalu podpisanych przez oskarżonego (k. 5, k. 334), a także kopii protokołu instalacji (k. 6, k. 324), których autentyczności i prawdziwości Sąd dał wiarę. Na tej podstawie sąd przyjął, że oskarżony zawarł dwie umowy, w wykonaniu których do dwóch lokali zostały wstawione trzy automaty wymienione w akcie oskarżenia. Wbrew wyjaśnieniom oskarżonego, gry na tych automatach były niedozwolone. Na podstawie treści protokołu kontroli (k. 2-4, k. 312-314), a także na podstawie zeznań świadka **J. W.**, świadka **K. N.**, świadka **A. K.**, świadka **M. L.**, świadka **M. D.**, a także świadka **J. M.**, należało przyjąć, że gry na trzech automatach ujawnionych w trakcie kontroli miały charakter losowy, w przypadku których końcowy układ symboli na bębnach nie zależał od zręczności gracza, a nadto gry na tym automatach przynosiły graczom wygrane pieniężne lub rzeczowe. Jedynie gry na automacie (...) B., jak wynika z protokołu kontroli, nie przynosiły graczowi wygranej rzeczowej albo pieniężnej (k. 312-314), stąd

też sąd wyeliminował ten automat z opisu czynu zabronionego przypisanego oskarżonemu. Ustaleniu, że na trzech automatach gry miały charakter losowy nie sprzeciwiały się zeznania świadków **M. S. (1)** oraz **M. S. (2)**, a także opinie dotyczące tych automatów. Zeznania tych świadków, a także opinie odnosiły się do lat, kiedy były wyprodukowane te automaty, a więc 2010-2011, co oznacza, że nie odnosiły się do okresu, kiedy te automaty zostały wstawione do lokali w G. oraz w T..

Zdaniem sądu zawarcie przez oskarżonego umów najmu lokalu w celu urządzania gier, a następnie wstawienie przez inne nieustalone osoby w wykonaniu tej umowy do tego lokalu trzech automatów do gier mających charakter losowy, opłacanie należności za wynajem lokali należy uznać za urządzenie gier na automacie w rozumieniu użytym w art. 107 § 1 k.k.s. Oskarżony urządzał gry na automatach przy udziale innych osób, które fizycznie wstawiły automaty do lokali i zajmowały się ich serwisowaniem, co uzasadniało użycie w opisie czynu przypisanego oskarżonej wyrażen „wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami”.

Ustalenie, że oskarżony urządzał gry na automatach w dalszej kolejności powodowało konieczność rozważenia, czy jego zachowanie miało miejsce wbrew przepisom ustawy. Przytoczone wymaganie przewidziane w art. 107 § 1 k.k.s., aby prowadzenie gier na automatach, a także urządzenie gier na automatach miało miejsce „wbrew przepisom ustawy” powoduje, że warunków tego typu działalności należy poszukiwać w przepisach ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Oceniając spełnienie przez oskarżonego tych warunków sąd odwołał się do treści art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych. Z tego punktu widzenia należało przyjąć, że oskarżony nie spełnił wymagania przewidzianego w art. 14 ust. 1 cytowanej ustawy o grach hazardowych. Wedle dyspozycji tego przepisu w brzmieniu obowiązującym od 3 września 2015 r. do 4 października 2016 r. urządzenie gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gry na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu. Jak wynika z protokołów kontroli oskarżony nie posiadał koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych, w tym gier na automacie w lokalach, w których ujawniono trzy automaty (k. 2-4, k. 312-314).

Mając na względzie stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie należało przyjąć, że oskarżony, jako prezes zarządu sp. z o.o. zajmując się sprawami gospodarczymi tej spółki, urządzał gry na automatach poza kasynem i bez wymaganej koncesji, czym wyczerpał znamiona art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. Podejmując te zachowania w okresie od 3 września 2015 r. do 4 października 2016 r. należało przyjąć, że czynu dokonał z wykorzystaniem takiej samej sposobności w krótkich odstępach czasu, a w więc w warunkach określonych w art. 6 § 2 k.k.s.

Wyczerpanie przez oskarżonego przedmiotowych znamion czynu zarzucanego z art. 107 § 1 k.k.s. w części dotyczącej urządzania gier na automatach poza kasynem bez wymaganej koncesji skutkowało podjęciem rozważań, czy w niniejszej sprawie były wystarczające podstawy do przyjęcia, że zostały przez oskarżonego wyczerpane również podmiotowe znamiona zarzucanego mu czynu zabronionego. Czyn przestępny określony w art. 107 § 1 k.k.s. można popełnić wyłącznie umyślnie, co oznacza, że dany sprawca musi chcieć albo godzić się z tym, że jego zachowanie wyczerpujące przedmiotowe znamiona czynu zabronionego ma charakter bezprawny. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie oskarżony godził się z tym, że jego zachowanie ma charakter bezprawny. Wbrew wyjaśnieniom oskarżonego w ocenie sądu należało przyjąć, że oskarżony nie działał pod wpływem błędu co do tego, że nie musiał posiadać zezwolenia na prowadzoną przez siebie działalność w zakresie gier na automacie.

Urządzenie gier na automatach, bez koncesji lub zezwolenia uprawnionego organu, może być rozpatrywane w kategorii błędu co do okoliczności stanowiącej znamię czynu zabronionego (art. 10 § 1 k.k.s.), bądź też w kategorii błędu co do nieświadomości karalności (art. 10 § 4 k.k.s.). Pierwszy z wymienionych błędów wyłącza umyślność działania sprawcy, zaś drugi powoduje wyłączenie odpowiedzialności karnej tylko wtedy, gdy ma charakter usprawiedliwiony. Zdaniem Sądu urządzenie gier na automatach bez stosownego zezwolenia lub koncesji powinno być rozpatrywane w kategorii błędu z art. 10 § 4 k.k.s. Z tego punktu widzenia nie można było przyjąć, że oskarżony działał pod wpływem przytoczonej postaci błędu. Wyjaśnienia oskarżonego odwołującego się do argumentacji dotyczącej błędu były zdaniem Sądu gołosłowne, gdyż oskarżony nie przedstawił żadnych rzeczowych lub osobowych dowodów na to, że podejmował jakieś indywidualne czynności mające na celu ustalenie, czy prowadzona przez niego działalność jest

legalna, czy nielegalna. Oceniając w opisany sposób wyjaśnienia oskarżonego w części dotyczącej błędu w zakresie posiadania zezwolenia na urządzenie gier na automacie sąd miał również na względzie czasookres działalności oskarżonego. Przedłożone przez oskarżonego orzeczenia sądowe, w których wyrażano zastrzeżenia co do legalności urządzenia gier na automatach, czy prowadzenia gier na automatach, odwołujące się do braku tzw. notyfikacji przepisów nowelizujących ustawę o grach hazardowych odnosiły się do stanu prawnego obowiązującego do dnia 2 września 2015 r. Tymczasem w niniejszej sprawie chodzi o urządzenie gier na automacie przez oskarżonego w okresie od 3 września 2015 r. do 4 października 2016 r., kiedy to wymienione zastrzeżenia były już nieaktualne.

Przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. jest zagrożone karą grzywny od 10 do 720 stawek dziennych, karą pozbawienia wolności albo obu karom łącznie. Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego w tych granicach Sąd miał na względzie następujące okoliczności. W ramach dyrektywy odwołującej się do stopnia społecznej szkodliwości Sąd na niekorzyść oskarżonego wziął przede wszystkim pod uwagę liczbę automatów, a więc to, że urządzał gry na 3 automatach. Podobnie na niekorzyść oskarżonego sąd potraktował czasookres urządzania gier na tym automatach od 3 września 2015 r. do 4 października 2016 r. Na korzyść oskarżonego Sąd wziął pod uwagę jego uprzednią niekaralność za przestępstwa skarbowe. Sąd nie mógł na niekorzyść oskarżonego wziąć pod uwagę dochodów uzyskiwanych z urządzania gier, gdyż nie zostały one ustalone w tym postępowaniu. W świetle całokształtu powyższych okoliczności branych łącznie pod uwagę przy wymiarze kary Sąd uznał, że należało oskarżonemu wymierzyć karę 120 stawek dziennych grzywny. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu stanowi zadośćuczynienie dyrektyw przewidzianych w art. 13 § 1 k.k.s. Przede wszystkim jest ona, z uwagi na jej wysokość, odpowiednia do dość znacznego stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przestępnego. Zdaniem Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, a także odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej. Wymierzona kara nie pomija również względów związanych z potrzebą realizacji prewencji generalnej. W ocenie Sądu stanowi ona wszakże sygnał dla środowiska oskarżonego, że popełnienie wymienionego czynu nie jest bezkarne, lecz związane z określoną dolegliwością finansową. Określając wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny Sąd miał, na podstawie art. 23 § 3 k.k.s., na uwadze miesięczne dochody oskarżonego jako prezesa zarządu spółki PTAK (k. 300). Dlatego też Sąd ustalił wysokość jednej stawki kary grzywny za równoważną kwocie 100 zł, a więc wyższą od 1/30 minimalnego wynagrodzenia za pracę. Z tych względów orzeczono jak w punkcie 1-szym wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. sąd w punkcie 2-gim wyroku zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie wysokość dolegliwości finansowych nałożonych w tym wyroku w zestawieniu z brakiem u niego majątku (k. 300v.).